

Sygn. akt VII U 449/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Teresa Ogrodnik

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 1 marca 2016 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 449/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał B. M. jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 50 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł B. M.. W odwołaniu zarzucił nieprzyznanie emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy. Nie przytaczał argumentów przeciwko zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując, że przyznanie jednorazowego dodatku pieniężnego wynika z treści ustawy z dnia 15 stycznia 2016 roku o jednorazowym dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne, zasiłki przedemerytalne, emerytury pomostowe albo nauczycielskie świadczenia kompensacyjne w 2016 roku.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną jest, że wysokość świadczenia wypłacanego wnioskodawcy na dzień 29 lutego 2016 roku wynosiła 1 540,72 zł (okoliczność bezsporna).

Wnioskodawca nie przytoczył jakichkolwiek zarzutów przeciwko zaskarżonej decyzji o przyznaniu jednorazowego dodatku pieniężnego, zatem postępowanie dowodowe ograniczono do ustalenia powyższej okoliczności, która nie była kwestionowana przez strony, a stanowiła jedyną istotną okoliczność w rozumieniu art. 227 k.p.c.

Odwołanie B. M. jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 roku, III UK 15/10 – LEX nr 667499). Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Z tego względu odwołanie wnoszone od decyzji organu ubezpieczeń społecznych nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest postąpić zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 roku, II UK 84/10 – LEX nr 661518).

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem kontroli Sądu była decyzja z dnia 1 marca 2016 roku przyznająca B. M. prawo do jednorazowego dodatku pieniężnego w kwocie 50 zł. Z tego względu argumenty wnioskodawcy nie odnoszące się do treści tej decyzji nie mogły zostać rozpoznane w niniejszym postępowaniu.

Przechodząc do meritum należy wskazać, że prawo do jednorazowego dodatku pieniężnego znajduje uregulowanie w ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o jednorazowym dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne, zasiłki przedemerytalne, emerytury pomostowe albo nauczycielskie świadczenia kompensacyjne w 2016 r. (Dz.U.2016.188 j.t. ze zm.). Wysokość tego dodatku została uzależniona od wysokości otrzymywanego przez ubezpieczonego świadczenia w dacie 29 lutego 2016 roku. Przy czym w przypadku zbiegu prawa do świadczeń uwzględnia się sumę przysługujących świadczeń wypłaconych w zbiegu (art. 2 ust. 3 ustawy). Ponadto przy ustalaniu wysokości świadczenia uwzględnia się kwotę świadczenia łącznie z dodatkiem pielęgnacyjnym, dodatkiem dla sierot zupełnych oraz innymi dodatkami lub świadczeniami pieniężnymi przysługującymi na podstawie odrębnych przepisów, które są wypłacane przez organy emerytalno-rentowe - w wysokości ustalonej przed dokonaniem potrąceń i egzekucji oraz zmniejszenia na zasadach określonych w ustawach, o których mowa w ust. 1 pkt 4-6 i 11, a także zawieszenia na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1 pkt 2 (art. 2 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 5 pkt. 4 powołanej ustawy dodatek przysługuje w wysokości 50 zł jeżeli świadczenie lub suma świadczeń przysługujących osobie uprawnionej wynosi powyżej 1500 zł, nie więcej jednak niż 2000 zł.

Z uwagi na fakt pobierania przez B. M. świadczenia w wysokości 1 540,72 zł na mocy powołanych przepisów przysługuje mu jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 50 zł. Zaskarżoną decyzję należało zatem uznać za słuszną, a odwołanie jako niezasadne oddalić.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.